Ч. 165. Второк 8 серпня (26 липня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Авдиенция президента кабінету у Цісаря. — Справи внутрішні. — Положене на Угорщині. — В справі альбаньскій.

Суботнішна авдиенция бар. Ґавча у Цісаря в Ішлю тревала півтора години. Президент міністрів і супроводячий его міністеріяльний секретар бар. Ґлянц були відтак запрошені на родинний обід, який відбув ся в віллї Цісаря. В обіді взяли також участь гості Монарха: князь баварский Франц і гофмайстер бл. п. Цісаревої Єлисавети ґр. Бельґар. Вечером повернув бар. Ґавч до Відня.

Ческа рада народна робить заходи коло зібраня материялів для ческо-німецкої угоди. Також богато ческих послів старає ся зібрати материяли для розглянення тої справи.

Ческо-радикальне „České slovo“ пише в послїднім числї, що конференциї в справі угоди не повинні обмежати ся лише до Чехії, але повинні увзглядняти рівночасно Мораву і Шлезк. Для приготовленя угодових конференций має відбути ся спільна нарада ческих послів з Чехії, Морави і Шлезка.

Др. Сильвестер, президент нововибраної палати послів, складав посольский звіт перед своїми виборцями в Зальцбурзї і обговоривши питаня внутрішної австрийскої політики, висказав кілька речень в справі европейскої політики, виходячих з всенімецкої точки погляду і спрямованих виразно против Анґлії. „Ми, австрийскі Німці, говорив др. Сильвестер, є під впливом ґеніяльного твору Бісмарка, тридержавного союза. Я завсїгди був приклонником сего твору і завсїгди буду представителем тих ідей Бісмарка в Австриї. Коли давнїйше попирав я справу Таврийскої зелїзниці, бажаючи осягнути доцїльну злуку Триесту з осередком краю, то я мав на думцї Адрийске море, хотячи, щоби Зальцбурґ зблизив ся до моря. Хочемо також сотворити гармонію серед держав Середземного моря. Може вперве висказую думку, що в краю зле настроєнім для німецко-ґерманьского народа, не зістане добре принятою. Сю думку висказую словами: Середземне море для тих, що его уживають. Се звертає ся передовсїм против одної держави, що хоче поставити на другий плян німецкий елемент. Не позволимо на те і підемо рука в руку з Італією і Французами. Хочемо мати рівноправність на Середземнім морі. Коли доведемо до єдности серед середноморских держав, тоді против сеї держави можна виступити в кріпких рядах“.

Делеґати державної комісиї кас хорих парляментарні посли Відгольц і Смітка, соймовий посол Ельдерш і управитель загальної каси хорих, Бер предложили президентови міністрів бар. Ґавчеви мемориял, в котрім вичислено домаганя кас хорих в справі суспільного обезпеченя. Мемориял обіймає отсї точки: Окреме обезпечене самостійних а окреме несамостійних робітників. Обезпечене на випадок недуг рільних робітників має бути відділене від істнуючої асекурациї на випадок недуги промислових робітників. Знесене провінціональних виборів в касах хорих, децентралїзация орґанізациї обезпечення від випадків. Бар. Ґавч обіцяв перестудиювати справу суспільного обезпеченя і в осени предложити внесене.

В цїли удержаня мира звернула ся Австро-Угорщина до представителів великих держав в Константинополи о спільну інтервенцию, однак, як доносять звідтам, Росия, Анґлія і Франция (тридержавне порозуміне) відказали участи, а до них прилучила ся також Італія з заміткою, щв тут розходить ся о внутрішню справу Туреччини. Росия крім того запевнила ся, що Туреччина не виповість війни Чорногорі.

З Константинополя доносять до берлиньского „Lokalanzeiger-а“, що тридержавне порозуміне і Італія заявили Туреччинї, що справу Малїсорів уважають внутрішною справою Туреччини і не думають до неї мішати ся, тому відказали домаганю австро-угорского амбасадора, щоби звернути ся зі спільним представленем до Туреччини. В ухвалї спільної ради міністрів турецких запоручено, що Туреччина не

5)

В найбільшім містї на сьвіті.

(Образки з Льондону — нова серия).

(Дальше).

7. Дещо з льондоньских улиць.

Доси якось не знайшов ся ще такий, що обчислив би докладно і виказав статистично, кілько то кільометрів дороги на рік збігали люди в Льондонї на дармо, кілько гроший за платили за омнібуси і дорожки, кілько недоручено листів і пакунків лиш длятого, що улиці в сїм найбільшім на сьвіті містї так непрактично поназивані, що не то вже чужинець, але навіть і родовитий Льондонець не годен иноді відшукати тої улиці, котрої єму якраз потреба. Найбільше впадаюча в очи недогідність єсть та, що богато улиць має такі самі або дуже подібні назви. Позаяк Льондон виріс з множества малих громад, то длятого дуже часто буває по кілька однакових назв таких н. пр. як Черч Стріт (Church Street — Церковна улиця) або Гай Стріт (High Street — Висока улиця); але в такім случаю додають ще назву передмістя чи дотичної части міста і не поробить ся закрутанини. В многих случаях може би й не дуже радо поперехрещували ті улиці, бо назви їх в дотичній части міста мають своє значінє і вже занадто вжились в народі, як щоби їх можна пакасувати.

Инакше маєсь річ з такими назвами, котрі не мають ніякого анї місцевого анї історичного значіня, а котрих назви можна би длятого дуже легко поперемінювати. Так н. пр. в цілім Льондонї, що стоїть під верховною властию окружної ради, єсть кругло аж 18 таких улиць, що називають ся Івановими (John Street — Джон Стріт). Дальше суть улиці Кароля, Юрия, Джемса. З власними іменами бувають часто сполучені ще такі слова як: плес (площа), стріт (улиця), терас (тераса), кресент (ростуча), ро (уличка), лен (вузка уличка), евню (алея), ґров (лісок) і т. д. Хто мало бував в Льондонї і не добре з ним обзнакомлений, гадає собі, що такий додаток до власного імени не конче потрібний і длятого запамятує собі лиш першу часть назви, отже н. пр. Кембрідж, Голянд і т. д., а другого слова як стріт, род і т. д. вже не додає і внаслідок того не може вже допитати ся до тої улиці, котрої єму потреба і блудить.

Такі місцеві назви, як н. пр. площа, тераса і т. д. не завсїгди бувають так характеристичні, що їх би таки треба уживати; не одна площа виглядає як улиця а неодна улиця як площа. Улиця звана Кресент (ростуча, півмісячна) буває иноді така рівна як проста лінія, а слово „ґарден“ (город) хиба лиш нагадує, що тут був колись город або що він може й єсть десь дійстно, але укритий за домами. Все то можна би ще якось видержати, як би улиці, площі і т. д. були в такім самім окрузї або на тім самім передмістю. Хто би так гадав, розчарував би ся дуже. Хтось шукає н. пр. якогось сквера (площі між домами украшеної городцями) та іде улицею званою Сквером в тій зовсїм оправданій надії, що вийде на сквер, котрого шукає. Тимчасом улиця кінчить ся а скверу як не було так і нема. Поліциян, що стоїть на розї улиці, запитаний, куди би зайти на той сквер, радить милосердно з урядовою міною сїсти на онтой зелений омнібус і поїхати до найблизшої стациї підземної зелїзниці а за три чверти години станемо з певностию на сквері, за котрим допитуємось. Неодин, котрий вже так наблукав ся, подумав собі, що то хтось умисно так попридумував назви улиць, щоби людем збитка робити.

Дивачностий иншого рода єсть повно в Льондонї. Так н. пр. пишна улиця, що іде в Трафальґарского сквера до парляменту, має в ріжних місцях аж три назви а навіть люди, що туди що дня ходять, не знають докладно, де поправдї тоті назви зачинають ся а де кінчать ся: Черінґ Крос, Вайтгаль і Парляментстріт. Власти постановили тепер назвати цїлу ту улицю Вайтгель, по імени тої величевної королївскої (білої) палати, яка тут колись стояла а з котрої остала ся доси лиш т. зв. бенкетова сьвітлиця, котра що до артистичної вартости перевисшає всї пишні палати з новійших часів. Підчас коли на сїй улици за богато назв,

думає виповідати війни Чорногорі. Російский амбасадор запевнив при тім, що Чорногора буде заховувати ся спокійно.

Політичне положене на Угорщині в нічім не змінило ся. „Magyar Hirlap“ доносить, що поважна часть членів партиї праці гадає займиту угодове становище супротив опозициї, аби найти вихід з ситуациї. Натомість політики, що стоять довкола особи ґр. Кін-Гедерваріого не хотять навіть чути о угоді з опозициєю, лише пруть до ужитя радикальних средств.

При кінци пятничного засїданя піднесли опозицийні посли справу, що сойм взагалі спосібний щонебудь ухвалювати і президент сконстатував, що палата дійстно не спосібна до ухвалюваня задля великої недостачі комплету. Опозиция не дармує і партия праці буде мусіла імити ся радикальнїйших средств, аби з своєї сторони забезпечити палатї правильну працю.

Новинки.

Львів, 7 серпня 1911.

— **Перенесеня.** Пан Намістник переніс конципістів Намістництва: Ем. Райнольда зі Львова до Долини, Меч. Зарицкого з Ниська до Ланцута, Вол. Блоцкого з Богородчан до Бродів, Тад. Новацкого Ряшева до Ниська, Флор. Кемпиньского з Чесанова до Сянока, Ем. Ґольчевского з Турки до Підгаєць, дра Артура Фридриха з Борщева до Скалату, Людв. Фрайндля з Пильзна до Тарнова, дра Март. Короткевича зі Львова до Тернополя: практикантів концептових Намістництва: Брон Вероша з Мостиск до Березова, Меч. Давского з Жидачева до Лїська, Кар. Ґраблевского з Рогатина до Львова, Бол. Ґавенду зі Львова до Самбора, дра Ром. Берната зі Львова до Жидачева, Альфр. Наймана зі Львова до Коломиї, ґр. Альф. Потоцкого зі Львова до Ряшева, ґр. Аґенора Ґолуховского зі Львова до Борщева і Мих. Роговского зі Львова до Чесанова.

— **Злива і повінь.** Вчера пополудни була у Львові така злива, що без сумніву мусїла в низше положених частях міста наробити немалої шкоди. Досить хиба буде сказати, що цїла Личаківска улиця виглядала як одна велика ріка. Вода спливаючи з сусїдних горбів улицями Солодовою, Лїсною і сьв. Йосифа і сполучаючись з водою пливучою з горішного Личакова утворила була так сильну струю, що навіть небезпечно було під ту пору переходити через улицю, бо вода могла таки перевернути і понести з собою. Досить хиба сказати, що струя була так сильна, що котила навіть досить велике камінє, а коло школи ім. сьв. Антонія навіть повиривала плити з тротоару. Що діяло ся деинде о тім певно аж нинї довідаємо ся докладнїйше.

Коло Снятина і на Буковинї повінь повторила ся. Ще в пятницю рано вода в Прутї дійшла була під Чернівцями до висоти 3 метрів. З цїлої Буковини надходять сумні вісти о повени. Всї роботи розпочаті около направи доріг і мостів, знищених попередною повенею, нова повінь знов знищила. На черновецких передмістях Клїкучка і Калїчанка сторожа пожарна дельожувала всїх жителїв, мешкаючих близько ріки. В Ленківцях люди повтїкали із своїх хат.

— **VIII роковини вибору Сьв. Отця Пія X** припадали на день 4 с. м.; а коронация Папи Пія X відбула ся дня 9 серпня. З сеї нагоди в будучу середу 9 с. м. відбуде ся в Римі в сикстиньскій каплици торжественна Служба Божа в присутности Сьв. Отця і всїх кардиналів і прелатів. В пятницю дня 4 с. м. відслужив Папа Службу Божу.

— **З зелїзниці.** З днем 20 серпня с.р. отвирає ся для загального роху стацию „Рудянцї“, положену межи стациєю Запитів а Колодно Жовтанцї в кільометрі 28·843 зелїзниці льокальної Львів-Стоянів. — Часи від'їзду поїздів, котрі в згаданій стациї задержують ся, суть заподані в стїннім розкладі їзди, обовязуючім від 1 мая 1911 р. Експедиция пакунків в стациї „Рудянцї“ відбуває ся за оплатою належитости в стациї призначеня.

— **Вписи учениць до кляс I—VI** приватної женьскої ґімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові ул. Длуґоша ч. 17 будуть відбувати ся 1 і 2 вересня в год. віл 9—12 і 4—6.

Повторні і доповняючі іспити відбудуть ся дня 1 вересня, вступні до кляси I 2 вересня, а до кляс II—VI між 5—10 вересня.

Шкільний рік 1911/12 розпочинає ся дня 4 вересня торжественним Богослуженєм в церкві СС. Василиянок, на котре обовязані явили ся всї вписані учениці. — *Дирекция.*

— **Дрібні вісти.** В Молодім Болеславі в Чехії застрілив ся банкир Оскар Клїнлер. Причиною самоубийства було банкротство, спричинене нещасливими спекуляциями біржевими. — З дому родичів у Львові утїк оногди 12-лїтний Стефан Олїйник, ученик II-кл. ґімназияльної. Олїйник мав пристати до цирку, який недавно перебував у Львові. — Буря з громами лютила ся в місцевости Тонвальд в Чехії. Град знищив майже зовсїм сегорічні засїви. Згоріло також богато домів від ударів грому.

— **Страшна пригода в молотільни.** В громадї Пете сатмарского комітату на Угорщинї стала ся оногди така страшна пригода: Молочено вже послїдний день зібране з поля збіже і робітники були дуже заняті. 24-лїтний робітник Ґабро Баморій пускав збіже на машину. Нараз бубен вхопив єму руку, другий робітник прискочив єму на поміч, але попав ся ногами між трибы, котрі відорвали єму зовсїм лїву ногу. Топник при машинї хотїв машину застановити і старав ся зсунути ремінь з розгінного колеса, тимчасом ремінь вхопив єму руку і вирвав єї з тїла. Оба перші робітники згинули ще того самого дня в наслїдок упливу крови а топник мучив ся ще два днї і помер також.

— **Холєра ширить ся.** Санїтарний департамент міністерства справ внутрішних доносить, що дня 4 с. м. стверджено в Триєстї новий случай занедужаня на холєру. Нинї наспіли з Триєсту такі вісти: На пароплаві Льойда „Адельсберґ“ поспішної лінії з Дальматиї до Альбанії, котрий прибув до Триєсту, помер на висотї Дураццо якийсь чоловік серед проявів підозріних о холєру. Тїло затоплено в мори. Пароплав не причалюючи до берега в Триєстї, поплив перед морский шпиталь в Сан Бартольомео. Подорожних і часть залоги перевезено до шпиталю, а подорожні 1 і 2 кляси та проча залоги позістали на кораблі. Стан здоровля подорожних і залоги єсть добрий.

Санїтарний департамент намістництва доносить, що не було нїякого нового случаю занедужаня на холєру в Триєстї. — В Іпеку в Альбанії стверджено 42 случаїв занедужаня на холєру а з того 32 закінчило ся смертию.

Вже й у Франциї ширить ся холєра. Як тепер доносять з Парижа, стверджено в місцевости Періґе 8 случаїв холєри, з того 4 закінчилось смертию.

— **Під замітом шпігуньства.** На жаданє окружного суду в Перемишли арештовано перед тиждњем у Відни молодого жидівского купця з Праги, котрий перебуваючи в червни на войскових правах в Перемишли, як резервовий кадет був в тїснїйших зносинах з арештованою 10 липня під замітом войскового шпігуньства в Перемишли, Тромпчиньскою. Арештованого, котрого назвище криє ся в таємници з огляду хоч би на можливість похибки що до робленого єму заміту, перевезено перед чотирма днями до Перемишля і поміщено в перемиский вязници. Родина сего кадета робить стараня о

то улиця реґента н. пр. або Реґенстріт має їх за мало; она розпадає ся на дві части, на котрі розділює ся цирк Пікаділлї а котрі розходять ся в дві противні сторони і одна назва мусить служити поправдї для двох улиць. Що назви улиць бувають часто однакові походить в значній части з того, що тоті назви взяли і суть від властителїв ґрунтів; їх родові назвиска, їх імена а навіть їх всїлякі титули служать иноді за назви улиць.

Характеристичне ще й то для льондоньских улиць, що їх ще доси не похрестили іменами славних людий Великої Британії; в Льондонї нема ще й доси анї улиці Шекспіра анї Дарвіна або Ґледстона. За то стрічаєсь назви нагадуючі якісь історичні події як н. пр. Трафальґарский сквер, нагадуючий славну морску битву, в котрій Нельзон побив француску фльоту і сам згинув. Єсть також сквер Балаклава, погана площа на брудпім передмістю, що має нагадувати славу анґлїйскої кінноти, якою она вкрила ся в часї кримскої війни підчас облоги Севастополя.

Як по инших містах так і в Льондонї стоять иноді назви улиць в яркій і сьмішній суперечности з їх характером. Чорна брудна улиця обведена довкола закоптїлими домами, на котрій тілько й зелені видко, що капустя та петрушки у сидухи, котра продає ярину називає ся „Плїсент Ґров“ — „веселий лїсок“. Инша погана улиця, де фабрики, що виробляють карук і навіз роблять тілько сморду, що чоловік не годен там дихати, називає ся „Краєм обіцянки“ — Land of Promis. Не менше сьмішно поперекручувано також деякі назви, але щоби ту сьмішність зрозуміти, треба би вже знати добре анґлїйску мову. Так н. пр. одну улицю називають улицею „вола“ длятого, що назву старої гостинниці Бульон (від міста у Франциї) перекрутили на анґлїйске слово Bull, що значить „віл“.

Важної характеристики надають улицям міста Льондона, особливо же старого міста Сіті всїлякі торговцї, котрі таки на улици подають всїлякі дрібні річи. Недавно тому було в Льондонї перший раз кількох високих хіньских урядників. Колиж обвели по містї а відтак спитали, що їх найбільше заінтересувало, то они відповіли, що їм найлїпше сподобало ся, як тут добре зорґанізована дрібна торговля на улицях. Они дивили ся на ту торговлю зі свого хіньского становища, бо по хіньских містах повно торговців на улицях, лиш нема між ними ладу. Але торговля на улицях Льондону не лиш після хіньского погляду добре зорґанізована. Она має там зовсїм иншу поліцийну свободу як по инших містах в Европі.

Такий дрібний торговець в Льондонї змушений хиба уважати лиш на то, щоби єго який віз або самоїзд не переїхав, але не потребує втїкати перед поліциянтом або яким маґістратским посїпакою так як по инших европейских містах, котрі й не вмили ся до Льодону. На декотрих улицях як н. пр. на Лядґет Гіль (Ludgate Hill), саме коло церкви сьв. Павла, або на Корнгіль а також на розї дуже оживленої улиці Чіпзайд (Cheapside) стоять они край улиці при тротоари цїлими рядами і мусять добре уважати, щоби з одної сторони не дати ся попихати тій величезній товпі, що мов филї розбурханого моря заливають тротоари, з другої не попасти ся під якийсь віз або самоїзд, що жене попри них в шаленім розгонї. Та не лиш в самій Сіті, але й в цїлім Льондонї можна побачити на улицях тих торговців.

Льондоньскі дрібні торговцї на улицях не дорівнують таким же торговцям в Парижи, що уміють захвалювати свій товар і виголошують зараз бесїди мов які кандидати на послів та збирають довкола себе цїлу громаду цїкавих. Анґлїйский торговець знає, що єго би в Льондонї нїхто не слухав; він длятого лиш показує свій товар, але вибирає добрий і уважає особливо на місце і на годину, то для него найважнїйша річ. Так н. пр. торговцї, що продають ґузики і спинки до маншетів уставляють ся в улицях коло банку; розкладають свої пуделка зі спінками, пряжками, ґузиками і т. п. і суть певні того, що хтось у них щось купить. Они знають, що тоті джентельмени, які коло них переходять, то самі молодцї нежонаті хоч і старі. Сей загубив спинку, той ґузик, тому урвала ся пряжка і т. д. так само розважає собі і єго товариш, що розложив перед собою всїлякі прилади до писаня. Він продає записники, олівцї, пера, бльоки і все, чого якраз треба тим людем, що спішать до контор і канцелярий.

(Дальше буде).

випущене его за кавциєю на волю, що однако буде залежати передовсім від усталеня степеня его вини, чи співучасти. Незалежно від сего ведуть ся пошукуваня за иншими спільниками женщини шпигуна, поки що однак без висліду.

— **Таємний автомобіль.** По петербурскій і псковскій ґубернії, по селах і місточках уганяють якісь люди автомобілем і розкидують відозви, що взивають до мордованя жидів. Росийска поліция, повідомлнна про те, не клала злочинній аґітациї стриму, удаючи, що не може прихопити автомобіля. Але завзяла ся на злочинців публика і придержала їх. Виявило ся, що в автомобілю находив ся Казарінов, секретар Пуришкевича; що відозви були печатані в печатні чорносотенного дневника „Свѣтъ", і що вийшли ті відозви накладом „Союза Архангела Михаила", орґанізациї росийских націоналістів.

— **22 міліони корон за винахід** одержав в Новім Йорку М. Джемс Hodgkinson з Сельфорда за свій винахід, котрий, як винахідник запевняє, викличе переворот в солянім промислі. Завдяки невсипущій довголітній праці (п. Джемс Hodgkinson має тепер 70 літ) удало ся єму збудувати прилад до видобуваня соли з морскої води. Новим способом, завдяки величезній ощадности на паливі, при помочи специяльного реґулятора, кошта добуваня соли стають казочно низькими. Отсей винахід закупила спілка American - Canada - Syndicat, заплативши за него 22 міліони корон.

Телеґрами.

Льондон 7 серпня. Звиш 6000 двигарів зелізниці Лянкашір і Йоркшір застрайкувало в Менчестері і Ліверпули.

Льондон 7 серпня. Проводирі робітників заявили, що навіть коли би ореченє мирового суду мало вийти на користь робітників докових, не вернуть до праці, доки жаданя всіх иниих робітників не будуть увзгляднені.

Ню Йорк 7 серпня. Телеґрама з Ґваякіль доносить, що під Какета відбула ся борба межи войском держав Колюмбія і Перу. Войско Колюмбії потерпіло поражку і мало великі страти.

Ню-Йорк 7 серпня. З Порт о Пренс телеґрафують: Перший відділ повстанців вмашерував тут вчера рано і заняв фортифікациї. Посол Сполучених Держав заявив, що на случай вибуху розрухів він покличе на суд американьских моряків. — Прибув тут ґен. Ґеконт, Фірмін прибуде нині. Войско повстанців проголосило Леконта тимчасовим шефом виконуючої власти. Вибір его на президента републики здаєсь бути запевненим.

Ню-Йорк 7 серпня. З міста Мехіка доносять, що арештовано там трох революцийних ґенералів і кілька инших достойників під закидом, що підбурювали до повстаня і підписали протест против димісиї секретаря державного Ґомеза.

Константинополь 7 серпня. „Ені Ґазетта" доносить о ріжници поглядів в кабінеті і зазначує з застереженем можливости, що правительство подасть ся до димісиї.

Кінґстон (Ямайка) 7 серпня. Був. президент Гаїті, Сімон, прибув тут на голяндскім пароплаві.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землі, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**$^{\underline{22}}$, 5$^{\underline{50}}$, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1**^{30}, **2**, 5·48, 7$^{\underline{15}}$†) **8**·$\underline{25}$, 9$^{\underline{50}}$.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10$^{\underline{10}}$†), 10$^{\underline{30}}$.
†) з Красного.

З Черновець: 12$^{\underline{05}}$, 5$^{\underline{45}}$†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52 **6**$^{\underline{26}}$, 9$^{\underline{34}}$
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·$\underline{45}$, 10·$\underline{19}$ §), 11·$\underline{00}$.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·$\underline{00}$.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·$\underline{00}$.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·$\underline{20}$.
З Стоянова: 10·04, 6·$\underline{30}$.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·$\underline{13}$ 9·$\underline{52}$†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·$\underline{24}$*), 9·$\underline{57}$, 12·$\underline{00}$§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·$\underline{11}$.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·$\underline{08}$*), 9·41, 11·$\underline{44}$§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·$\underline{35}$, 3·$\underline{40}$, **8**·22, 8·45, **2**·30§), **2**·45, 3·50*), 5·46†), 6·$\underline{05}$, **7**·$\underline{00}$, 7·$\underline{30}$, 11·$\underline{10}$.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2**·18, 8·$\underline{46}$, 11·$\underline{13}$.
†) до Красного.

До Черновець: **2**·$\underline{50}$, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·20, 3·05*), 6·$\underline{29}$†), 10·$\underline{48}$.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·$\underline{50}$, 11·$\underline{35}$.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·$\underline{40}$.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·$\underline{49}$, 11·$\underline{35}$*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6$\underline{00}$.
До Підгаєць: 5·$\underline{58}$, 6·$\underline{16}$.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·$\underline{09}$, 11·$\underline{33}$.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·$\underline{30}$, 10·$\underline{40}$§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·$\underline{51}$, 10·$\underline{59}$§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).